



SVEA HOVRÄTT
Patent- och
marknadsöverdomstolen
Rotel 0217

PROTOKOLL
2022-12-22 och
2023-01-17
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 77
Mål nr PMÖ 68-22

RÄTTEN

Hovrättslagmannen Amina Lundqvist samt hovrättsråden Göran Söderström och
Mattias Pleiner, referent

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Referenten

PARTER

Klagande

R.B.

Motpart

One Publicus Fastighets AB, 559083-3934
Berzelii Park 9
103 91 Stockholm

Ombud: Advokaterna J.N. och G.N.G.
Advokatfirman Lindahl KB
Studentgatan 6
211 38 Malmö

SAKEN

Rättegångskostnader

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens beslut i dom 2021-12-13 i mål nr PMT 20547-20

Genom det överklagade beslutet (punkten 3 i Patent- och marknadsdomstolens
domslut) förpliktades ställföreträdaren R.B. att, i enlighet med 18 kap. 7 §
rättegångsbalken, solidariskt med Publicus Holding AB ersätta One Publicus
Fastighets AB:s rättegångskostnad med 178 925 kronor jämte ränta.

R.B. har yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen ska undanröja Patent-
och marknadsdomstolens beslut eller i vart fall sätta ner beloppet. R.B. har till

Dok.Id 1887072

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 00		måndag – fredag 09:00–16:30
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.patentochmarknadsoverdomstolen.se		

stöd för detta vidhållit det han anförde i Patent- och marknadsdomstolen med bl.a. följande tillägg och förtydliganden.

Det belopp som han förpliktats att betala jämte parten motsvarar helt den rättegångskostnad som One Publicus Fastighets AB tillerkändes i tredsdomen den 19 november 2020 i Patent- och marknadsdomstolens mål nr PMT 8892-20. Inför det att tredsdomen meddelades gjordes det inte gällande att han skulle ha agerat vårdslöst eller försumligt. Eftersom det då inte gjordes gällande att han skulle vara solidariskt betalningsansvarig för rättegångskostnader, kan han inte nu åläggas sådant ansvar för kostnader som är att hänföra till det tidigare målet. One Publicus Fastighets AB överklagade inte tredsdomen och den saken är därmed rättskraftigt avgjord.

One Publicus Fastighets AB framställde sitt yrkande om solidarisk betalningskyldighet först i samband med huvudförhandlingen. Han fick som part i denna fråga inte tillräcklig möjlighet att i Patent- och marknadsdomstolen yttra sig.

Han har inte agerat vårdslöst eller försumligt i processföringen. Inför sammanträdena den 13 oktober 2020 och den 18 november 2020 hade han meddelat domstolen att han på grund av sjukdom inte kunde närvara på plats. Den omständigheten att Patent- och marknadsdomstolen den 13 oktober 2020 enligt 42 kap. 15 § rättegångsbalken förelade Publicus Holding AB, men inte One Publicus Fastighets AB, att slutligt bestämma sin talan omöjliggjorde för bolaget att ställa ombud. Inför sammanträdet den 18 november 2020 och det att domstolen meddelade tredsdom var han alltför sjuk för att kunna anlita ombud för Publicus Holding AB och i vart fall skulle det ha varit svårt att göra det med hänsyn till det meddelade föreläggandet. Han hade i god tid före sammanträdet begärt att få närvara per telefon, men domstolen behandlade inte hans begäran.

Han har som ställföreträdare inte orsakat någon onödig skriftväxling i målet. One Publicus Fastighets AB har uttryckligen begränsat sina yttranden till att enbart bemöta yrkandet om hävning av företagsnamnet One Publicus Fastighets AB. I vart fall kan han som ställföreträdare inte hållas ansvarig för vårdslös eller försumlig processföring gentemot One Publicus Fastighets AB i en situation då parten endast agerat för att

tillvarata sin rätt i frågor om avvisning av yrkanden mot andra parter. Inte heller har han som företrädare kommit in med nya omständigheter för bolagets räkning efter det att föreläggande enligt 42 kap. 15 § rättegångsbalken hade meddelats och utan att Patent- och marknadsdomstolen hade förelagt bolaget att yttra sig. Till exempel förelade Patent- och marknadsdomstolen Publicus Holding AB att precisera grunderna för bolagets talan. Preciseringar begärdes även av One Publicus Fastighets AB.

Under alla förhållanden är det belopp för rättegångskostnader som han ådömts att betala inte skäligt. En stor del av de nedlagda kostnaderna hänför sig till det administrativa förfarandet hos Bolagsverket och har inte uppkommit i domstolsprocessen. One Publicus Fastighets AB behövde i Patent- och marknadsdomstolen inte heller yttra sig över några andra yrkanden eller omständigheter än de som Publicus Holding AB redan hade framfört hos Bolagsverket.

One Publicus Fastighets AB har motsatt sig att Patent- och marknadsdomstolens beslut ändras och har till stöd för detta vidhållit det som bolaget anförde i Patent- och marknadsdomstolen med bl.a. följande tillägg och förtydliganden.

Det finns inte något hinder mot att enligt 18 kap. 6 och 7 §§ rättegångsbalken få ersättning för merkostnader när en meddelad tredskodom återvunnits. Tvärtom är det just i en sådan situation som merkostnader kan ha uppkommit. När en tredskodom blir föremål för återvinning återupptas även handläggningen av målet. Tredskodomen utgör därför inte någon slutpunkt för framställande av kostnadsyrkanden. Om tredskodomen återvinns, finns inte heller något rättskraftigt avgörande i frågan om rättegångskostnader.

R.B. hade möjlighet att i Patent- och marknadsdomstolen yttra sig över yrkandet om solidariskt kostnadsansvar. Han hade möjlighet att yttra sig över yrkandet även före huvudförhandlingen, eftersom yrkandet framställdes av One Publicus Fastighets AB redan den 29 september 2021 och skickades av domstolen till Publicus Holding AB nästa dag.

Publicus Holding AB – och R.B. – hade inte laga förfall för sin utevaro från sammanträdena. R.B. sjukdomstillstånd konstaterades i god tid före sammanträdena och R.B. var inte så sjuk att han inte kunde ställa ombud för parten. Patent- och marknadsdomstolen bedömde vid meddelandet av tredsdomen att Publicus Holding AB inte hade haft laga förfall för sin utevaro. Patent- och marknadsdomstolen hade dessförinnan vid flera tillfällen uppmanat Publicus Holding AB att anlita ombud.

Genom sin utevaro och den efterföljande ansökan om återvinning orsakades One Publicus Fastighets AB merarbete och merkostnader. R.B. gav också som företrädare för Publicus Holding AB in omfattande inlagor innehållande omständigheter och bevisning som var helt ovidkommande för målet. Skriftväxlingen omfattade parter och yrkanden som inte hörde till målet. Detta påtalade Patent- och marknadsdomstolen flera gånger. One Publicus Fastighets AB behövde gå igenom och förhålla sig till all skriftväxling eftersom det inte utan en sådan genomgång var möjligt att avfärda yttranden och bevisning. Processföringen orsakade därmed betydande merarbete och merkostnader.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Efter föredragning fattar Patent- och marknadsöverdomstolen följande

BESLUT (att meddelas 2023-02-27)

1. Med ändring av punkten 3 i Patent- och marknadsdomstolens domslut förpliktar Patent- och marknadsöverdomstolen R.B. att solidariskt med Publicus Holding AB ersätta One Publicus Fastighets AB:s rättegångskostnad i Patent- och marknadsdomstolen med 50 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 13 december 2021 till dess betalning sker.

2. One Publicus Fastighets AB ska ersätta R.B. rättegångskostnad i Patent- och marknadsöverdomstolen med 26 800 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för detta beslut till dess betalning sker.

Skälen för beslutet

Rättsliga utgångspunkter

En part som, genom att utebli från rätten eller genom att inte iaktta ett meddelat föreläggande, har orsakat kostnad för motparten ska ersätta denna kostnad oavsett hur kostnaderna i målet i övrigt ska fördelas. Detsamma gäller om parten har framfört ett påstående eller en invändning som han eller hon har insett eller borde ha insett saknade fog eller på något annat sätt genom vårdslöshet eller försummelse vållat kostnad för motparten. (Se 18 kap. 6 § rättegångsbalken.)

Om en part helt eller delvis ska ersätta motpartens rättegångskostnad och om partens ställföreträdare, ombud eller biträde genom förfarande som avses i 6 § vållat sådan kostnad, får rätten – även utan yrkande – förplikta honom eller henne att jämte parten ersätta kostnaden (18 kap. 7 § rättegångsbalken).

En förutsättning för företrädarens ersättningsskyldighet är att det är visat att han eller hon har gjort sig skyldig till den vårdslöshet eller försummelse som läggs parten till last. Företrädaren kan alltså inte åläggas något ansvar för vad parten själv har gjort. Om t.ex. ersättningsskyldigheten ska kunna grundas på att företrädaren har framställt en obefogad invändning, krävs det alltså att företrädaren själv har insett eller bort inse att invändningen saknade fog. (Se t.ex. NJA 2018 s. 255 punkten 13; NJA II 1943 s. 234; Fitger m.fl., Rättegångsbalken, JUNO version 93, kommentaren till 18 kap. 7 §; Ekelöf m.fl., Rättegång. Tredje häftet, JUNO version 8, s. 276.)

När en företrädare med tillämpning av 18 kap. 7 § rättegångsbalken åläggs betalningsskyldighet drabbas han eller hon av ett personligt betalningsansvar. Beslutet innebär också att rätten konstaterar att företrädaren har agerat på ett klandervärt sätt i målet.

Företrädaren har därmed ett eget intresse i frågan och en principiell rätt att yttra sig innan ersättningsskyldighet åläggs henne eller honom. (Se NJA 2018 s. 255 punkten 16; se även NJA 1961 s. 157.)

När det gäller regleringen i 18 kap. 6 § rättegångsbalken är ändamålet med denna att främja processens snabbhet och koncentration i förfarandet. För att ersättningsskyldighet ska föreligga enligt paragrafen krävs att parten genom vårdslöshet eller försummelse har vållat uppskov i målet eller på annat sätt förorsakat motparten kostnad. Vårdslösheten eller försummelsen kan bestå i t.ex. att parten underlåter att följa rättens föreläggande om företeende av skriftlig handling eller föremål som behövs som bevis, att parten underlåter att i rätt tid fullständigt ange sin ståndpunkt i målet eller att parten inte i god tid före huvudförhandlingen uppger de bevis som han eller hon vill åberopa. Parten kan också ådra sig ersättningsskyldighet genom att framställa påstående eller invändning som denne insett eller bort inse saknar fog och på så sätt nödvändiggöra för motparten att förebringa motbevisning. (Se NJA II 1943 s. 232; se även Ekelöf m.fl., Rättegång. Tredje häftet, JUNO version 8, s. 267 f.)

Bestämmelsen i 18 kap. 6 § rättegångsbalken är tillämplig även när tredskodom meddelas på grund av parts utevaro och parten därefter söker återvinning. I en sådan situation kan parten bli ersättningsskyldig för de merkostnader som utevaron orsakat motparten. Någon sådan skyldighet föreligger dock inte, om parten kan visa att denne hade laga förfall för sin utevaro. (Se NJA 1983 s. 167 och Fitger m.fl., Rättegångsbalken, JUNO version 93, kommentaren till 18 kap. 6 § och NJA II 1943 s. 233.)

Ersättningsskyldigheten omfattar endast den merkostnad som vållats genom partens vårdslöshet eller försummelse. Som exempel kan nämnas en situation där motparten har orsakats kostnad för utredning som föranletts av partens ogrundade påstående och som vid aktsam processföring skulle ha varit obehövlig. Ett annat exempel är kostnader för motpartens inställelse när förhandling uppskjutits (Se Fitger m.fl., Rättegångsbalken, JUNO version 93, kommentaren till 18 kap. 6 §; se även Lindell, Processuell preklusion av nya omständigheter eller bevis rörande saken, 1993, s. 133 f.)

Frågan om under vilka förutsättningar en part kan ådömas kostnadsansvar enligt 18 kap. 6 § rättegångsbalken för motparts rättegångskostnad är sparsamt belyst i senare tids rättspraxis. Detsamma gäller frågan om i vilka situationer en parts ställföreträdare, ombud eller biträde kan ådömas kostnadsansvar jämte parten i enlighet med 18 kap. 7 § rättegångsbalken.

Frågan om hinder att pröva yrkandet om solidarisk betalningsskyldighet

Frågan i målet är om ställföreträdaren R.B., i enlighet med 18 kap. 7 § rättegångsbalken, solidariskt med parten Publicus Holding AB ska ersätta One Publicus Fastighets AB för viss rättegångskostnad i Patent- och marknadsdomstolen. Ett åläggande av betalningsskyldighet enligt den nämnda paragrafen innebär att företrädaren drabbas av ett personligt betalningsansvar och att denne därmed har ett eget intresse i frågan (jfr NJA 2018 s. 255 punkten 16 och NJA 1981 s. 717). Parter i detta mål är således R.B. och One Publicus Fastighets AB.

Inledningsvis konstaterar Patent- och marknadsöverdomstolen att One Publicus Fastighets AB framställde sitt yrkande om solidariskt betalningsansvar för R.B. i god tid före huvudförhandlingen i Patent- och marknadsdomstolen och att domstolen skickade detta till Publicus Holding AB för kännedom. Yrkandet preciserades till belopp och behandlades vid huvudförhandlingen, vid vilken R.B. närvarade och yttrade sig som ställföreträdare för Publicus Holding AB.

Det står således klart att R.B. har fått del av yrkandet och att han också har haft möjlighet att yttra sig över det. Något rättegångsfel som föranleder undanröjande av beslutet kan därför inte anses ha begåtts av Patent- och marknadsdomstolen.

R.B. har vidare gjort gällande att han som ställföreträdare inte kan bli ersättningsskyldig för merkostnader som orsakats motparten i tiden före tredskodomen den 19 november 2020. Detta eftersom det före tredskodomens meddelande inte gjordes gällande något sådant ansvar.

Som anges i 44 kap. 10 § rättegångsbalken fortsätter handläggningen av målet när återvinning har sökts. Detta innebär i sin tur att yrkande om ersättning för rättegångskostnader får framställas i återvinningsmålet även för den tid som ligger före tredsdomen. En part är i det sammanhanget oförhindrad att i återvinningsmålet yrka ersättning för kostnader enligt 18 kap. 6 och 7 §§ rättegångsbalken (se t.ex. NJA 1983 s. 167 och Fitger m.fl., JUNO version 93, kommentaren till 44 kap. 10 § rättegångsbalken). Enligt Patent- och marknadsöverdomstolen har det därför inte funnits något hinder för Patent- och marknadsdomstolen att pröva One Publicus Fastighets AB:s yrkande om solidarisk betalningsskyldighet fullt ut.

Frågan om R.B. ska förpliktas att solidariskt med parten ersätta motpartens merkostnader

Frågan är här efter om Publicus Holding AB har gjort sig skyldigt till sådan vårdslöshet eller försummelse som avses i 18 kap. 6 § rättegångsbalken och om denna vårdslöshet eller försummelse kan läggas ställföreträdaren R.B. till last.

Patent- och marknadsdomstolen har grundat sitt beslut att ålägga R.B. solidarisk betalningsskyldighet på i huvudsak följande omständigheter:

- att R.B. uteblivit och med kort varsel begärt att sammanträden i målet skulle ställas in, varvid domstolen vid flera tillfällen hade erinrat om möjligheten att ställa ombud,
- att R.B. fortsatt att ta upp frågor om andra bolag och yrkanden om skadestånd, trots att domstolen hade avvisat sådana yrkanden,
- att R.B. processföring konsekvent försvårat snabbheten och koncentrationen i förfarandet.

De nämnda omständigheterna har också i allt väsentligt lyfts fram av One Publicus Fastighets AB.

Vad först gäller den omständigheten att R.B. med kort varsel begärt att sammanträden skulle ställas in finner Patent- och marknadsöverdomstolen att Publicus Holding AB inte kan lastas för att sammanträdet den 13 oktober 2020 ställdes in på grund av sjukdom eller för att några andra sammanträden ställdes in. Inför dessa inställda sammanträden hade parten antingen meddelat domstolen att det funnits hinder eller över huvud taget inte delgivits kallelse.

När det däremot gäller sammanträdet den 18 november 2020 instämmer Patent- och marknadsöverdomstolen i Patent- och marknadsdomstolens bedömning att Publicus Holding AB inte hade laga förfall för att utebli från detta. Det som R.B. anfört här i Patent- och marknadsöverdomstolen medför inte någon annan bedömning. Patent- och marknadsöverdomstolen noterar i detta sammanhang att Publicus Holding AB hade kallats att närvara vid sammanträdet genom behörig ställföreträdare eller ombud och särskilt erinrats om möjligheten att anlita ombud. Såvitt framkommit av utredningen har Publicus Holding AB inte heller varit förhindrat att anlita ombud eller – för den skull – över huvud taget tagit några initiativ för att göra det. Patent- och marknadsöverdomstolen delar också den bedömning som har gjorts i tredskodomen om att det i den då uppkomna situationen fanns skäl för att Publicus Holding AB skulle ställa ombud för sig.

Vidare anser Patent- och marknadsöverdomstolen, i likhet med Patent- och marknadsdomstolen, att det har varit vårdslöst av Publicus Holding AB att inom ramen för detta mål återkommande ta upp yrkanden och omständigheter kring andra företagsnamn, trots att domstolen redan hade avvisat sådana yrkanden och hänvisat parten till att väcka separat talan. Genom att på detta sätt i målet föra in yrkanden och omständigheter som inte var relevanta i sak har Publicus Holding AB genom sin processföring försvårat snabbheten och koncentrationen i förfarandet samt förorsakat visst onödigt merarbete för motparten.

Patent- och marknadsöverdomstolen finner också, i likhet med Patent- och marknadsdomstolen, att såväl Publicus Holding AB:s utevaro från sammanträdet den 18 november 2020 som partens övriga vårdslösa processföring kan hänföras till ställföreträdaren

R.B. R.B. har genomgående fört partens talan och varit den person som ensam uppträtt som Publicus Holding AB:s företrädare i förhållande till domstolen och motparten.

Frågan om vilka merkostnader som One Publicus Fastighets AB orsakats

För att ersättningsskyldighet ska föreligga enligt 18 kap. 7 § rättegångsbalken krävs emellertid också att den visade vårdslösa processföringen har vållat merkostnad för One Publicus Fastighets AB. Som angetts ovan är det endast beträffande en sådan merkostnad som R.B. kan åläggas solidarisk betalningsskyldighet. Patent- och marknadsöverdomstolen övergår därför till att pröva denna fråga.

Till att börja med konstaterar Patent- och marknadsöverdomstolen att One Publicus Fastighets AB inte närmare har preciserat vilka merkostnader som bolaget har orsakats på grund av R.B. agerande. Det kan dock noteras att det belopp om 178 935 kr som One Publicus Fastighets AB har yrkat att R.B. ska bli solidariskt betalningsskyldig för – och som Patent- och marknadsdomstolen också beslutat i enlighet med – helt motsvarar det belopp för rättegångskostnader som bolaget tillerkändes i den tidigare tredsdomen.

Enligt Patent- och marknadsöverdomstolen är det emellertid tydligt att inte alla One Publicus Fastighets AB:s rättegångskostnader i tiden före tredsdomens meddelande utgör merkostnader på grund av R.B. vårdslösa eller försumliga processföring. Snarare torde en stor del av de då uppkomna kostnaderna ha avsett relevanta åtgärder med anledning av Publicus Holding AB:s yrkande om hävning av företagsnamn. Inte heller ger de ingivna kostnadsräkningarna eller annan utredning stöd för att merkostnaderna har uppgått till det yrkade beloppet.

Vid denna avsaknad av utredning finner Patent- och marknadsöverdomstolen att det – på motsvarande sätt som om domstolen på eget initiativ hade beslutat om solidariskt kostnadsansvar enligt 18 kap. 7 § rättegångsbalken – får göras en försiktig uppskattning av de merkostnader som utevaron från sammanträdet och den övriga vårdslösa

processföringen kan ha orsakat. Hänsyn bör då tas till att One Publicus Fastighets AB orsakats vissa onödiga kostnader för inställelse och arbete med anledning av Publicus Holding AB utevaro och efterföljande återvinningsansökan samt att One Publicus Fastighets AB har haft att – i vart fall översiktligt – gå igenom allt ingivet material i målet för att försäkra sig om att partens rätt tillvaratas. Samtidigt måste, enligt Patent- och marknadsöverdomstolen, beaktas att One Publicus Fastighets AB inställde sig till sammanträdet den 18 november 2020 genom videolänk från en för ombuden närbelägen domstol samt att det måste ha varit förhållandevis enkelt för One Publicus Fastighets AB att bedöma i vilka avseenden som Publicus Holding AB:s yttranden var relevanta i sak. Sammantaget uppskattar Patent- och marknadsöverdomstolen att de merkostnader som One Publicus Fastighets AB orsakats uppgår till 50 000 kr. Patent- och marknadsdomstolens beslut ska ändras i enlighet med detta.

Rättegångskostnad i Patent- och marknadsöverdomstolen

Utgången innebär att det belopp som R.B. blir solidariskt betalningsskyldig för sätts ner i betydande utsträckning. Enligt Patent- och marknadsöverdomstolen får R.B. anses som vinnande till så stor del att One Publicus Fastighets AB ska ersätta ca två femtedelar av hans rättegångskostnad här.

R.B. har yrkat ersättning med 67 200 kr avseende eget arbete. One Publicus Fastighets AB har överlämnat till rätten att bedöma skäligheten av det begärda beloppet.

Patent- och marknadsöverdomstolen finner att det yrkade beloppet för rättegångskostnad är skäligt. Med utgångspunkt i den jämkning som Patent- och marknadsöverdomstolen bestämt ska One Publicus Fastighets AB därför ersätta R.B. rättegångskostnad med 26 800 kr (ca två femtedelar av 67 200 kr).

Överklagande

Beslutet innehåller enligt Patent- och marknadsöverdomstolen frågor där det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att ett överklagande prövas av Högsta domstolen. Beslutet får därför överklagas. (1 kap. 3 § tredje stycket lagen, 2016:188, om patent- och marknadsdomstolar)

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga

Överklagande senast 2023-03-27

Mattias Pleiner

Protokollet uppvisat /

Hur man överklagar Patent- och marknadsöverdomstolens avgörande

Den som vill överklaga Patent- och marknadsöverdomstolens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Patent- och marknadsöverdomstolen.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till Patent- och marknadsöverdomstolen senast den dag som anges i slutet av Patent- och marknadsöverdomstolens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar Patent- och marknadsöverdomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvillan förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen

beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (domstolens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se